

Svar (5/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Ja, jeg kan bekræfte, at der i et stort dokumentationsmateriale lå forsøg over kræftfremkaldende effekt.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»Miljøstyrelsen revurderede i perioden 1988-1990 midler indeholdende Simazin. Ved vurderingen af Simazin fandtes det, at Simazin i et kronisk forsøg på rotter i nogle doser gav et forøget antal kræftsvulster, som hovedsagelig var godartede, dvs. at stoffet må siges at være kræftfremkaldende i det rotteforsøg.

Da det imidlertid ikke var kræftfremkaldende i mus og ikke mutagent i de foreliggende forsøg, og da tumorerne (kræftsvulsterne) i rotterne hovedsagelig var godartede, vurderede Miljøstyrelsen på de foreliggende data, at stoffet ikke skulle vurderes som kræftfremkaldende.«

Spm. nr. S 2440

Til miljø- og energiministeren (23/8 95) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at Miljøstyrelsen allerede ved godkendelsen af plantegiften Simazin vurderede, at der var potentiel mulighed for udvaskning til grundvandet på især lette jorde til trods for, at producenten hævdede det modsatte over for kunder?«

Begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet den 14. august 1995, side 14, har bekæmpelseskantoret i Miljøstyrelsen i et brev af 2. august 1990 meddelt Ciba-Geigy, at styrelsen var klar over, at stoffet udvaskes fra de øvre jordlag og havner i grundvandet – specielt på de lette jorde. Det fremgår endvidere af artiklen, at Ciba-Geigy har vejledt forbrugerne om, at midlet ikke siver længere ned end 5-10 cm.

Svar (5/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»Ved revurderingen af Simazin vurderede Miljøstyrelsen, at Simazin måtte anses for at være mobil i jorder uden plantedække og med lavt organisk indhold.

På denne baggrund blev Simazin den 2. august 1990 nægtet godkendelse som totalukrudtsmiddel og til brug af private. Der blev kun givet godkendelse til erhvervsmæssig anvendelse til busketter og hække, frugtbuske og frugttræer, læhegn, planteskoler, skovbrug og stikasparges – og kun i reducerede doser.

Endvidere blev der stillet vilkår om supplerende undersøgelser til belysning af risikoen for nedsivning til grundvandet. Ud fra disse undersøgelser vurderede Miljøstyrelsen den 30. marts 1994, at der ved den godkendte, stærkt reducerede anvendelse ikke var risiko for grundvandsforurening i koncentrationer, der overskrider grænseværdien.

Den væsentlige indskrænkning af anvendelsesområdet afspejles i øvrigt i salget af Simazin, der faldt fra ca. 35.000 kg i 1991 til ca. 18.400 kg 1994.«

Spm. nr. S 2441

Til miljø- og energiministeren (23/8 95) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at ukrudtsmidlet Simazin har en farlighed, som kan sammenlignes med det nu forbudte stof Atrazin?«

Begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet den 14. august 1995, side 14, er Simazin i familie med stoffet Atrazin, og det ønskes med spørgsmålet oplyst, hvorvidt dette slægtskab også indebærer en lignende farlighed.

Svar (5/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende: